

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Martiny Kotouček Mikoláškové ve věci

navrhovatelů: a) JUDr. B. Č.,

bytem X

b) L. Č.,

bytem X

oba zastoupeni advokátem Mgr. Radkem Pokorným,
se sídlem Klimentská 1216/46, Praha,

proti

odpůrkyni:

obec Kosoř,

se sídlem Průběžná 206, Kosoř - Třebotov,

zastoupená advokátem JUDr. Michalem Bernardem, Ph.D.,
sídlím Klokotská 103/13, Tábor,

za účasti osoby zúčastněné na řízení:

Spolek Na Skalách, IČO: 27022790,

se sídlem K Lochkovu 6/2, Praha,

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy č. 1 – Změna č. 6 územního plánu sídelního útvaru Kosoř, vydaného usnesením Zastupitelstva obce Kosoř č. 2/2022 ze dne 16. 2. 2022 takto:

- I. Návrh na zrušení části opatření obecné povahy č. 1 – Změna č. 6 územního plánu sídelního útvaru Kosoř se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Navrhovatel a) se vrací soudní poplatek ve výši 5 000 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- V. Navrhovatelce b) se vrací soudní poplatek ve výši 5 000 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Navrhovatelé se návrhem podle § 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhali zrušení v záhlaví označeného opatření obecné povahy jako celku (dále jen „změna územního plánu“ či „napadené OOP“), neboť změnou územního plánu byly pozemky navrhovatelů parc. č. XA a XB v kat. území X (dále též jen „předmětné pozemky“) vyčleněny jako celek z plochy obytné zástavby venkovského charakteru do plochy sportu, rekreace a turistiky.

Obsah návrhu

2. Navrhovatelé předně brojili proti napadenému OOP z důvodu nezákonnosti. Jako vlastníci předmětných pozemků byli zkráceni na svých právech, a to změnou využití území. Z grafické části změny územního plánu ve vztahu k příslušné části pozemků plyne rozšíření plochy sportu, rekreace a turistiky na úkor plochy obytné zástavby venkovského charakteru, aniž by tato změna byla jakkoli obsažena v textové části změny územního plánu. Navrhovatelům vznikla značná újma spočívající v jejich omezení v možnosti využití i nakládání s pozemky, což vedlo ke snížení jejich hodnoty.
3. Navrhovatelé namítají porušení svých procesních práv (čl. 36 Listiny základních práv a svobod). Mají za to, že napadená změna územního plánu nebyla řádně vyhlášena, neboť nebyla řádně publikována po dobu 15 dnů na úřední desce. Procesní pochybení navrhovatelé spatřují také v tom, že nebyl naplněn řádný proces schvalování zadání změny územního plánu. Ze schváleného zadání změny č. 6 není seznatelné, že by předmětem této změny byla změna funkčního využití pozemků. Ve schváleném záměru je explicitně uvedeno, že předmětem změny bude změna podmínek pro využití jedné z dříve zastavitelných ploch v lokalitě „Na Skalách“, že se změnou nebude měnit rozsah zastavitelných ploch a předmětem návrhu bude řešení dopravní obsluhy lokality „Na Skalách“. V žádné části zadání změny nebylo uvedeno, že předmětem změny by měla být změna týkající se předmětných pozemků a měnící se vztah k této ploše, a to z ploch obytné zástavby na plochy sportu, rekreace a turistiky. Tato změna nevyplývá ani ze samotné textové části změny územního plánu a navrhovatelé tak ani v procesu projednávání změny nemohli zjistit, že navrhovaná změna se dotýká rovněž předmětných pozemků. Navrhovatelé zaznamenali změnu až na základě výkresové části úplného znění územního plánu, čímž byly omezeny možnosti jejich obrany, a tím bylo zasaženo do jejich procesních práv. Navrhovatelé odkázali na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 11. 2020, č. j. 5 Ao 3/2007-118, z něhož vyplývá, že došlo-li k odchýlnému zpracování územně plánovací dokumentace v textové a grafické části a při schvalování změny územního plánu nebyl schvalujícím orgánem tento rozpor zjištěn a odstraněn, jedná se nepochybně o vadu procesu.
4. S ohledem na rozpor mezi textovou a grafickou částí změny územního plánu je tato změna nesrozumitelná a neurčitá, a nelze dle ní postupovat. Tento rozpor vyvolává u navrhovatelů nejistotu. Navíc i návrh zadání nového územního plánu obce, proti kterému navrhovatelé podali připomínky, vychází z nezákonné změny č. 6 územního plánu. Pokud však změna funkční plochy není jednoznačně promítnuta do závazné části napadeného OOP a ani není obsažena ve výkresu základního členění, nemůže uvedené vést ani k jednoznačnému závěru, že změna funkčního využití plochy byla provedena (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2021, č. j. 4 As 298/2020-54). Odůvodnění napadené změny nesplňuje ani obecné náležitosti kladené na odůvodnění ve vztahu k předmětným pozemkům, když v něm zcela absentují důvody rozhodnutí, podklady a úvahy, kterými se správní orgán řídil ve vztahu k předmětným pozemkům. Nadto nebylo změnou územního plánu zohledněno, že navrhovatelům bylo ve vztahu k předmětným pozemkům vydáno územní rozhodnutí pro umístění stavby rodinného domu. Koncept územního plánu musí respektovat vydaná pravomocná územní rozhodnutí, což se však v daném případě nestalo (viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 9. 2012, č. j. 1 As 107/2012-139). Podmínkou omezení vlastnických a jiných práv je, že veškerá jejich omezení mají ústavně legitimní a o zákonné cíle opřené důvody, přičemž jsou činěna v nezbytně nutné míře a nejšetrnějším ze způsobů vedoucích rozumně k zamyšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle. Navíc změna využití plochy může obstát, pokud je odůvodněna závažnými věcnými důvody, což však není daný případ. Proto byl návrhem změny územního plánu

porušen princip kontinuity územního plánování, jenž je úzce spojen s ústavními principy právní jistoty a ochrany legitimního očekávání. Změna je také diskriminační, když byla plocha sportu, rekreace a turistiky rozšířena na úkor plochy obytné zástavby venkovského charakteru na předmětných pozemcích, ačkoliv u jiných zastavitelných pozemků v obci se tak nestalo. Zkrácením vlastnických práv také došlo k porušení čl. 11 Listiny základních práv a svobod.

5. Navrhovatelé navrhují, aby soud napadené OOP zrušil, a to v grafické části, kterou došlo ke změně využití pozemků navrhovatelů.

Vyjádření odpůrkyně k návrhu

6. Odpůrkyně s návrhem nesouhlasila. Uvedla, že změna č. 6 územního plánu se vůbec nedotýká pozemků navrhovatelů. Navíc úplné znění územního plánu není opatřením obecné povahy, jak nesprávně argumentují navrhovatelé. Úplné znění územně plánovací dokumentace se nepořizuje, neprojednává a ani nevydává. Neprobíhá žádný proces, v rámci kterého by dotčené osoby měly možnost se k němu vyjádřit. Změnu územního plánu vč. změny pořizované zkráceným postupem a úplné znění územního plánu po této změně obec doručí veřejnou vyhláškou. Dnem doručení změny územního plánu a úplného znění nabývá účinnosti pouze změna územního plánu jako taková, nikoli úplné znění. To se pouze zveřejňuje spolu s ní. Změna územního plánu byla pořizována na žádost obce, přičemž se týkala pouze úpravy podmínek a vymezení komunikací v zastavitelných plochách v lokalitě „Na Skalách“ v severní části obce. Tato lokalita je vzdálená předmětným pozemkům a změna územního plánu se jich nemůže jakkoli dotknout. Navrhovatelé se mýlí, pokud tvrdí rozpor mezi textovou a grafickou částí změny č. 6 územního plánu (grafická část odpovídá textové části změny územního plánu), ve věci je ve skutečnosti dán rozpor mezi změnou č. 6 územního plánu a následně vyhotoveným úplným zněním územního plánu obce. Tohoto rozporu je si odpůrkyně vědoma a sdělila navrhovatelům, že tato chyba bude v nejbližší době odstraněna (viz stanovisko pořizovatele ze dne 23. 3. 2023, č. j. MUCE 48147/2023 OUP). Odpůrkyně odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 21. 1. 2021, č. j. 43 A 84/2019-82, ve kterém soud řešil v zásadě totožnou situaci chyby zpracování úplného znění po schválení změny územně plánovací dokumentace. Dle odpůrkyně ani v projednávaném případě nemají navrhovatelé aktivní věcnou legitimaci, neboť nedošlo a ani nemohlo dojít k zásahu do hmotných práv navrhovatelů. Odpůrkyně nesouhlasí ani s tím, že by napadená změna územního plánu nebyla řádně vyhlášena. Změna č. 6 územního plánu navíc nemá vliv na platné územní rozhodnutí a záměry s platným územním rozhodnutím nepodléhají posouzení souladu s územním plánem.
7. S ohledem na výše uvedené odpůrkyně navrhla, aby soud návrh navrhovatelů zamítl.

Další podání účastníků

8. Navrhovatelé v replice uvedli, že na základě jim dostupných informací v době podání návrhu bylo důvodné se domnívat, že změnou č. 6 došlo k dotčení předmětných pozemků. Dotčení pozemků navrhovatelů bylo možné dovodit z porovnání přílohy č. 4 návrhu změny územního plánu a výkresové části úplného znění územního plánu obce po změně. Při porovnání výkresové části vztahující se k předmětným pozemkům, jež byla pořizována z hlavního výkresu územního plánu uvedeného u změny č. 5 a výkresové části úplného znění územního plánu po změně č. 6, je zřejmé, že je celá plocha předmětných pozemků vyznačena

jako plocha sportu, rekreace a turistiky. Navrhovatel při nahlížení do správního spisu pořizovatele ve věci změny územního plánu zajistil fotodokumentaci, ze které lze rovněž usuzovat, že ve vztahu k předmětným pozemkům došlo ke změně jejich funkčního využití na plochu sportu, rekreace a turistiky. Při dalším nahlížení do spisu ve věci změny č. 6 územního plánu u pořizovatele však nebylo vyhověno žádosti zástupce navrhovatelů o nahlédnutí do návrhu zadání změny č. 6. Dokonce tato změna využití pozemků vyplývala i ze zveřejněného návrhu a ze samotných webových stránek odpůrkyně. Nadto se navrhovatelé již od podání žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby potýkají s obstrukcemi. Pokud odpůrkyně namítala nedostatek aktivní věcné legitimace, pak s tím navrhovatelé nesouhlasí, protože nebrojí proti úplnému znění územního plánu, ale jeho změně. I kdyby se však jednalo o chybu v úplném znění územního plánu, pořizovatel o ní věděl již minimálně od roku 2022, přesto ji neodstranil, i když tak měl učinit bezodkladně. Není zřejmé, proč odpůrkyně odkazuje na judikaturu konstatující, že nárok na změnu využití pozemku v rámci územního plánování nelze dovodit z žádného právního předpisu ani z judikatury Nejvyššího správního soudu, když navrhovatelé brojí proti zkrácení svých práv provedenou změnou využití předmětných pozemků. Navrhovatelé nesouhlasí ani s tím, že nedošlo k zásahu do hmotných práv, neboť došlo ke zkrácení jejich vlastnických práv.

9. Odpůrkyně v duplice zopakovala, že v projednávané věci došlo k pochybení při vyhotovení úplného znění územního plánu.
10. Osoba zúčastněná na řízení se k věci nevyjádřila.

Podstatný obsah předložené dokumentace

11. Dle územního plánu obce Kosoř ve znění změny č. 2 byla část předmětných pozemků zařazena do plochy obytné zástavby venkovského charakteru v lokalitě „X“. Zbylá část pozemků byla zařazena mezi plochy sportu, rekreace a turistiky. V grafické části byly tyto pozemky vyznačeny červeně (obytná zástavba) a žlutě (plocha sportu, rekreace a turistiky) viz výřez z grafické části změny č. 2 územního plánu níže.

mapa zanonymizována

12. Usnesením přijatém na veřejném zasedání Zastupitelstva obce Kosoř dne 19. 7. 2017 byl zahájen proces projednávání návrhu změny č. 6 územního plánu. Veřejnou vyhláškou ze dne 21. 11. 2017 bylo následně oznámeno konání veřejného projednání návrhu změny č. 6 dne 16. 8. 2021. V této veřejné vyhlášce bylo dále uvedeno, že je možné se seznámit s návrhem po dobu 30 dnů od vyvěšení vyhlášky a do 15 dnů od doručení této veřejné vyhlášky může každý uplatnit u pořizovatele písemné připomínky. Tato veřejná vyhláška byla vyvěšena dne 24. 11. 2017 a sejmuta dne 27. 12. 2017. Změna č. 6 byla následně projednána dne 7. 6. 2021. O vydání napadeného OOP rozhodla odpůrkyně usnesením Zastupitelstva obce Kosoř č. 2/2022 ze dne 16. 2. 2022. K návrhu změny č. 6 byly uplatněny připomínky i námitky, netýkaly se však předmětných pozemků, a ani je neuplatnili navrhovatelé.
13. Předmětem změny č. 6 byly úpravy podmínek a vymezení komunikací v zastavitelných plochách v lokalitě „X“ v severní části obce. Součástí změny č. 6 byla také aktualizace zastavěného území. Odpůrkyně v textové části změnila využití plochy „X“, když jej vyškrtla z textové části *Plochy obytné zástavby venkovského charakteru*. Změna se však v textové části

netýkala lokality „X“, kde se nachází předmětné pozemky navrhovatelů. Tato lokalita byla vyčleněna jako plocha obytné zástavby venkovského charakteru a částečně jako plocha sportu, rekreace a turistiky. V grafické části změny č. 6 územního plánu byly kromě změn v lokalitě „X“ vymezeny plochy obytné zástavby i v lokalitě „X“ (viz výřez z grafické části základního výkresu změny č. 6 územního plánu níže; přerušovanou růžovou čarou jsou vyznačeny předmětné pozemky jako zastavitelné plochy).

mapa zazonymizována

14. Změna č. 6 nabyla účinnosti dnem doručení změny veřejnou vyhláškou dne 8. 3. 2022.
15. Dle textové části úplného znění územního plánu obce Kosoř, po vydání změny č. 1, 2, 5 a 6, byla lokalita „X“, kde se nachází předmětné pozemky navrhovatelů, stále částečně označena jako plocha obytné zástavby venkovského charakteru a částečně jako plocha sportu, rekreace a turistiky. V grafické části úplného znění po vydání změn č. 1, 2, 5 a 6 byly ovšem celé předmětné pozemky označeny žlutou barvou jako plocha sportu, rekreace a turistiky (soud vyznačil níže na výřezu z koordinačního výkresu územního plánu odpůrkyně po změně č. 1, 2, 5 a 6 červenou čarou přibližné místo, od kterého byla doleva rozšířena plocha sportu, rekreace a turistiky na úkor původně vyznačené plochy zástavby, v rozporu s textovou částí). Plocha sportu, rekreace a turistika označená žlutě tedy byla rozšířena o plochu obytné zástavby venkovského charakteru na předmětných pozemcích navrhovatelů.

mapa zanonymizována

Posouzení návrhu soudem

16. Soud se v první řadě musel zabývat tím, zdali jsou splněny veškeré procesní podmínky pro projednání návrhu na zrušení napadeného OOP. Soud konstatuje, že splněna je podmínka existence opatření obecné povahy, neboť právě v této formě byla změna územního plánu vydána podle § 43 odst. 4 in fine a § 55 odst. 2 stavebního zákona ve spojení s § 171 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Soud též ověřil, že návrh byl podán v zákonné roční lhůtě podle § 101b odst. 1 s. ř. s.
17. Aktivně procesně legitimovaným k podání návrhu na zrušení části opatření obecné povahy je podle § 101a odst. 1 s. ř. s. ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech vydaným opatřením obecné povahy. Aktivní procesní legitimace navrhovatele se zakládá tvrzením o dotčení na jeho právech.
18. Navrhovatelé doložili výpis z katastru nemovitostí, z něhož plyne, že jsou vlastníky pozemků parc. XA a XB v kat. území X. Navrhovatelé zejména tvrdili, že napadeným OOP bylo zkráceno jejich vlastnické právo tím, že bylo změněno využití jejich pozemků. Soud má za to, že navrhovatelé předložili dostatečná tvrzení o možném dotčení své právní sféry, a jsou proto aktivně procesně legitimováni k podání návrhu na zrušení části napadeného OOP.
19. Soud se dále zabýval otázkou, zda navrhovatelům svědčí i aktivní věcná legitimace k podání návrhu. To, že návrhová (procesní) legitimace je podmíněna tvrzením o zkrácení na právech,

jen předznamenává, že předpokladem úspěchu v řízení samotném (věcnou legitimací) je požadavek, aby v řízení bylo prokázáno, že k takovému zkrácení na právech skutečně došlo (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, čj. 1 Ao 2/2010 - 116). K tomu soud předesílá, že obdobnou situaci se zabýval v odpůrkyní odkazovaném rozsudku ze dne 21. 1. 2021, č. j. 43 A 84/2019 - 82, přičemž od tam vyslovených závěrů neshledal důvod se odchýlit.

20. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2019, č. j. 2 As 187/2017 - 264, je *„[a]ktivní věcná legitimace navrhovatele v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy (...) dána, pokud soud dospěje ke skutkovému a právnímu závěru o skutečném vztahu úpravy obsažené v napadené části opatření obecné povahy a právní sféry navrhovatele a zároveň o podstatné nezákonnosti napadené regulace obsažené v opatření obecné povahy posuzované z hlediska kompetenčních, procesních i hmotněprávních předpisů (§ 101a odst. 1 věta první a § 101d odst. 2 věta první s. ř. s.).“*
21. Soud zdůrazňuje, že napadeným opatřením obecné povahy je změna č. 6 územního plánu odpůrkyně, nikoliv jeho úplné znění, které bylo na základě kompilace tohoto napadeného OOP a předchozí územně plánovací dokumentace pořizovatelem zpracováno.
22. Podle § 55 odst. 5 a 6 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, se totiž změna územního plánu zpracovává, projednává a vydává (jen) v rozsahu měněných částí. Pořizovatel pro obec zajistí vyhotovení územního plánu zahrnujícího úplné znění po vydání jeho změny a toto vyhotovení po nabytí účinnosti změny opatří záznamem o účinnosti. Podle § 55c stavebního zákona změnu územního plánu a (také) úplné znění územního plánu po této změně obec doručí veřejnou vyhláškou a dnem doručení změny územního plánu a (také) úplného znění teprve nabývá změna účinnosti.
23. Institut úplného znění územního plánu do stavebního práva zavedl zákon č. 225/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, účinný od 1. 1. 2018 (dále jen „novelizační zákon“). Z důvodové zprávy k novelizačnímu zákonu plyne, že důvodem zavedení povinnosti vypracování a zveřejnění úplného znění s vazbou na účinnost změn územně plánovací dokumentace je *„odstranění pochybností při rozhodování, co platí“*. Navrhovatel novelizačního zákona uvedl, že *„[o]proti stavu před novelou bude nabytí účinnosti změny územního plánu (pořizované klasickým způsobem i zkráceným postupem) vázáno také na doručení úplného znění územního plánu po jeho změně. Úplné znění je nezbytným podkladem pro rozhodování a pro pořizování budoucí další změny územního plánu. Současná povinnost zpracovat právní stav po změně územního plánu, která je bez sankčních opatření, není naplňována a pro úřad, který rozhoduje nebo pořizuje další změnu, je po sérii změn územního plánu stav zcela nepřehledný.“*
24. Novelizační zákon zakládá obdobný mechanismus pro různé úrovně územně plánovací dokumentace. Pro zásady územního rozvoje pak důvodová zpráva výslovně odkazuje na analogii úplného znění zákona: *„Nově se upravuje ukládání a zasílání tištěné podoby zásad územního rozvoje a úplného znění po jejich aktualizaci. Ve vytištěné podobě postačí orgánům poskytnout jen úplné znění po aktualizaci zásad územního rozvoje, podle kterého rozhodují, zveřejnění vlastní aktualizace postačí na internetu, protože se zpracovává jen v rozsahu měněných částí (obdobně jako změny zákonů) a vše je pak obsahem úplného znění po aktualizaci (obdobně úplného znění zákona).“* Úplným zněním se však nepřijímá ani zákon ani opatření obecné

povahy, k jejichž přijetí je zmocněn výhradně parlament (srov. čl. 15 odst. 1 zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky, ve znění pozdějších předpisů), resp. zastupitelstvo obce (např. § 54 odst. 2 stavebního zákona). Při vyhotovování úplného znění nemají v případě zákona předseda vlády [srov. § 2 odst. 1 písm. g) zákona č. 309/1999 Sb., o Sbírce zákonů a o Sbírce mezinárodních smluv, ve znění zákona č. 277/2019 Sb.] a v případě územního plánu pořizovatel žádnou pravomoc zasahovat do obsahu přijatých dílčích úprav, novelizací či změn. Pouze je za účelem lepší přehlednosti a srozumitelnosti pro jejich adresáty uspořádávají v jeden souvislý celek a takto publikují. Dopustí-li se při tom chyby nebo doplní-li do úplného znění něco, co obsahem kompilovaných dokumentů není, jako k tomu zjevně došlo v případě pořizovatele v daném případě, může to mít vliv na dobrou víru a legitimní očekávání subjektů práva, nikoliv však na samotné podkladové normativní právní akty – jejich obsah nelze dovozovat z úplného znění, nýbrž naopak obsah úplného znění je nutno v případě pochybností dovozovat z nich

25. Soud sice dává navrhovatelům za pravdu v tom, že pořizovatel zjevně pochybil, vymezil-li celé předmětné pozemky v grafické části úplného znění územního plánu odpůrkyně jako plochu pro sport, rekreaci a turistiku, ačkoliv takové informace z textové části úplného znění ani napadeného OOP nevyplývají. V projednávané věci je ovšem napadeným opatřením obecné povahy změna č. 6 územního plánu odpůrkyně, nikoliv jeho úplné znění po změnách č. 1, 2, 5 a 6. Přesto navrhovatelé vymezili svůj návrh petitem a návrhovými body, které jsou vystavěny na předpokladu, že napadeným OOP (změnou č. 6) byla celá plocha vyjmuta ze zastavěného území, resp. byla zařazena do plochy sportu, rekreace a turistiky, čímž mělo dojít k omezení vlastnického práva navrhovatelů. Tak tomu ale není. Změna využití předmětných pozemků, kterou navrhovatelé napadají, není v napadeném OOP (ani v textové ani v grafické části) vůbec obsažena. Navrhovatelé tak ve skutečnosti napadají úplné znění OOP po všech provedených změnách, neboť napadají rozpor grafické části úplného znění OOP s napadenou změnou č. 6. Samotnou změnou č. 6 ovšem právní sféra navrhovatelů nebyla nijak dotčena. Jestliže by tak soud navrhovatelům aktivní věcnou legitimaci přiznal a věc meritorně projednal, neměl by v napadeném OOP co zrušit. Aby byli navrhovatelé dotčeni způsobem jimi tvrzeným na svých veřejných hmotných subjektivních právech, muselo by dojít napadeným OOP ke změně využití plochy předmětných pozemků. Nic takového však OOP neučinilo. Jakkoli pak nastal rozkol v úplném znění OOP, tento stav nemá vliv na napadenou změnu č. 6, kterou navrhovatelé napadají.
26. Pokud pak navrhovatelé odkazovali na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 11. 2020, č. j. 5 Ao 3/2007-118, ten na projednávanou věc nedopadá, neboť v odkazované věci došlo k porušení zákona z důvodu nesouladu grafického a textového vymezení změn v opatření obecné povahy. Tak se tomu ale v případě napadené změny č. 6 nestalo, neboť grafická a textová část této změny nebyla v rozporu.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

27. Soud tedy uzavírá, že již z obsahu samotného napadeného OOP je zjevné, že jím nejsou předmětné pozemky navrhovatelů jakkoli dotčeny. Tvrzení navrhovatelů o zásahu do jejich práv je proto na první pohled nedůvodné a navrhovatelé tak postrádají aktivní věcnou legitimaci, a soudu nezbylo, než návrh podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. odmítnout. Nebylo proto ani potřeba zkoumat další podmínky řízení a posuzovat důvodnost jednotlivých návrhových bodů.

28. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., jenž stanoví, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut. Podpůrně pak soud uvádí, že i kdyby odpůrce nárok na náhradu nákladů řízení nárok měl, byl by zde důvod zvláštního zřetele hodný pro jeho nepřiznání (§ 60 odst. 7 s. ř. s.) s ohledem na to, že odpůrci jsou procesně přičitatelná pochybení pořizovatele, který dodatečnými zásahy do úplného znění vytvořil dojem, že OOP. O nákladech osoby zúčastněné bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 5 s. ř. s.
29. Podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) rozhodl soud o vrácení zaplaceného soudního poplatku, neboť návrh byl odmítnut před prvním jednáním ve věci. Soudní poplatek bude navrhovatelům vrácen ve lhůtě 30 dnů.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. května 2023

JUDr. Věra Šimůnková, v.r.
předsedkyně senátu